

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Українську Помісну
Православну Церкву!

часопис
Волинської єпархії
Київського Патріархату

№1 (14) січень 2006

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ Преосвященнішого Михаїла, єпископа Луцького і Волинського, боголюбивим пастирям, чесному чернецтву та всім вірним Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату

*Христос рождається – славте! Христос із небес – зустрічайте! Христос на землі – величайте!
Ірмос канону Різдва Христового*

Як завжди, з великою радістю і духовним піднесенням відзначає Свята Церква Різдво Господа нашого Ісуса Христа. Через безмежну Божественну любов заради нас, людей, і заради нашого вічного спасіння народився на землі Син Божий – Ісус Христос. У цій, на перший погляд, дивній, але священній події відкрилася світу велика благочестя тайна: «Бог з'явився у тілі» (1 Тим. 3,16) і нам, людям, посланий «дар Божий – Життя вічне в Христі Ісусі Господі нашому» (Рим. 6,23).

Подія Різдва Христового становила і становить незбагненну тайну не тільки для людей, але й для ангелів. Однак через нашу віру вона відкриває кожному, що з нами Бог і ми з Богом.

Різдво Христове – це свято любові і миру. Прагнення миру завжди хвилювало і хвилює все людство. Де і в Кого шукати нам цього миру, навчає апостол Павло: «Браття! Христос є мир наш» (Єф. 2,14). Це Він, оспіваний ангелами в Різдвяну ніч, приніс на землю, благословенний мир для людей доброї волі. Христос Спаситель прийшов на землю, щоб усім благовістити Своє небесне вчення, щоб з усіх людей створити одно стадо Своє, одно Царство Боже на землі, одну Церкву.

Здавалося б, тепер, з пришествям Христа, котрий приніс на землю мир і любов, повинна була б змовкнути людська злоба. Але, як бачите, вона не знає ні часу, ні меж. Навпаки, немов глузуючи і знеславлюючи любов Божу, вона саме тепер найбільше проявляється.

Прийшовши у світ, Син Божий реально став людиною, подібно до нас у всьому, крім гріха. Своім народженням Господь визволив нас від гріха і смерті. У цьому полягає весь зміст і неоціненне значення Його приходу, оскільки душа не вмирає, а тіло воскресне незалежно від нашого бажання. Різдвом Христовим всім нам забезпечена вічність. Але якою буде для нас вічність, залежить від кожного особисто. Що ми оберемо тут, на землі, з тим і підемо у вічність. Оберемо Бога, добро і святість – будемо вічно блаженувати в Царстві Божому, а коли відмовимося від Бога, оберемо гріх і зло, – будемо існувати у вічній темряві царства гріха.

Улюблені в Христі брати і сестри! За покликком нашого віруючого серця радіймо, тому що народився Богомладенець Христос, Який є нашим Господом і Спасителем, і прославляймо Його ангельською піснею: «Слава на небі Богу, і на землі мир, у людях добра воля» (Лк. 2,14). Через Різдво Христове ми знову повертаємося до безпосереднього і повного спілкування з Богом, оскільки Господь зійшов на землю, щоби спасти всіх і через віру вселитися в наші серця (Єф. 3, 17-19)

Дорогі брати і сестри! Останнім часом багато говориться і робиться в напрямку об'єднання українських православних церков. Ідея створення в Україні єдиної Помісної Української Православної Церкви має широку підтримку в суспільстві. Вирішення тривалого внутрішньо-церковного конфлікту через визнання Київського Патріархату як Помісної Української Православної Церкви сприятиме духовній консолідації українського народу, переважна більшість якого сповідує Православ'я. Уже зараз за кількістю вірних та структурних підрозділів Київський Патріархат стоїть значно вище окремих Помісних Православних Церков і є однією з найбільших Православних Церков світу. Історичний приклад здобуття і визнання автокефалії іншими Православними Церквами свідчить про те, що Київський Патріархат йде тим самим шляхом, яким до нього йшли Грузинська, Болгарська, Сербська, Румунська, Елладська та інші Помісні Церкви.

Дорогі брати! Волиняни! Усіма своїми силами і розумінням допомагаймо зараз у становленні та утвердженні нашої Церкви і нашої України. Любімо їх, дорожимо ними і боронімо їх! Нехай не буде місця на нашій святій історичній Волинській землі для супротивників церковної і народної єдності.

Напередодні парламентські вибори в Україні. Від того, кого ми оберемо, багато в чому залежатиме подальший розвиток нашої Матері-України. Насамперед, це повинні бути люди глибоковірні, високоосвічені, великі патріоти своєї держави, які би всі свої зусилля спрямовували заради добробуту і розквіту свого народу. Хай нам Бог у цьому допоможе!

Улюблені в Господі брати і сестри! Щиро вітаю Вас з великим святом Різдва Христового і Новим роком. Бажаю всім доброго здоров'я, Божого благословення і допомоги у всіх ваших добрих намірах та повсякденних життєвих турботах.

Нехай Син Божий, Господь наш Ісус Христос, що народився у Вифлеємі, благословляє миром і добробутом нашу Українську Православну Церкву та Матір-Україну.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з усіма вами!

Христос народився! Славимо Його!

З ласки Божої + *Михаїл* єпископ Луцький і Волинський

Ікона «Різдво Христове». Передана до Музею Волинської ікони з Чопської митниці. XIX ст., дерево, левкас, темпера, позолота

Звернення керівників християнських Церков Волині щодо святкування Неділі волинськими християнами

Дорогі брати і сестри! Ми, керівники християнських Церков Волині, вважаємо своїм пастирським і громадянським обов'язком звернутися до Вас зі спеціальним посланням-закликом щодо святкування Недільного дня – священного обов'язку кожного християнина, незалежно від його конфесійної приналежності.

Четвертою Заповіддю Закону Божого Господь велить шість днів працювати і робити свої діла, хто до яких покликаний, а сьомий день присвячувати служінню Богові та святим і угодним Йому справам – турботі про спасіння своєї душі, молитві в храмі Божому й удома, вивченню Закону Божого, читанню Святого Письма й інших корисних для душі книг, благочестивому спілкуванню, духовному вихованню дітей, допомозі бідним, відвіданню хворих і ув'язнених, втішенню засмучених тощо.

З апостольських часів християни святкують День Господній у неділю на згадку про Воскресіння Христове. Це святкування – наш священний обов'язок та слідування двохтисячолітній традиції боголюбивих предків. Та, на жаль, з болем мусимо констатувати, що значна частина охрещених волинян давно про це забула. У цьому легко переконалися, проїжджаючи недільного дня нашими містами та селами й спостерігаючи великий рух людей на ринках і торгових центрах.

Настав сприятливий час виправляти ганебне порушення Господньої Заповіді. Це необхідно зробити передусім задля любові до Всевишнього, задля любові до України, Во-

линського краю, наших ближніх та заради поваги до самих себе.

Ми усвідомлюємо, що гідне шанування Дня Господнього вимагає неабияких зусиль і твердого наміру від усіх нас. Але найперше визнаємо до совісті тих християн, які з благословення Божого є головами й депутатами міст і сіл, керівниками організацій, підприємцями і закликаємо, просимо й вимагаємо перенесення торгівлі з недільного на інші дні тижня! На Волині Неділя – раз і назавжди має бути Днем Господнім і днем відпочинку!

Нагадуємо, що кожен християнин-роботодавець грішить, коли без крайньої потреби накладає на своїх працівників справи, які перешкоджають святкувати Неділю. Тож, незважаючи на різноманітні перешкоди, органи місцевого самоврядування та роботодавці повинні подбати про долю Волинського краю, духовне здоров'я його мешканців і зробити все можливе, аби забезпечити християнам відповідний вільний час для релігійного життя й відпочинку.

Благословляємо та закликаємо всіх, кого примушують працювати в Неділю, домагатися законного визнання недільних днів неробочими. Станьмо на захист Закону Божого та своїх традицій як дорогі цінні скарби духовного життя суспільства!

Нехай милостивий Господь вислухає наші молитви та дарує мир і процвітання Волинському краю й Україні! Закликаємо на всіх волинян Боже благословення!

Даний документ прийнятий керівниками християнських Церков Волині на засіданні Волинської Ради Церков, яке відбулося 23 грудня в облдержадміністрації. Уперше найбільші християнські спільноти Волині конкретними діями засвідчили, що християни різних віровизнань бажають і здатні плідно працювати задля вирішення спільних проблем та адекватно реагувати на виклики сьогодення.

Цього дня представники Церков (Київський Патріархат із благословення єпископа Луцького і Волинського Михаїла представляв протоієрей Віталій Собко, пресекретар єпархії) також розглянули питання підготовки та проведення Різдвяного благодійного марафону «Бог багатий милосердям». Церкви також звернулися до голів облдержадміністрації та облради щодо сприяння у встановленні для релігійних організацій цін за спожитий газ та інші комунальні послуги на рівні тарифів, передбачених для населення.

Перший спільний проект Волинської Ради Церков та обласної влади – Різдвяний благодійний марафон «Бог багатий милосердям» – відбудеться 17 січня 2006 р. Ним організатори мають намір привернути увагу громадськості до проблем соціально незахищених верств населення, зібрати кошти на їхні потреби та пропагувати ідеї милосердя, любові до ближнього, моральних цінностей серед волинян. Протягом дня в прямому ефірі церковні творчі колективи виконуватимуть різдвяні піснеслови в обласному муздрамтеатрі імені Тараса Шевченка.

НОВИНИ

Свято Миколая

18 грудня в Луцькому педагогічному коледжі відбулося Свято Миколая для вихованців Центру християнського виховання дітей і молоді, що діє при кафедральному соборі Святої Трійці в Луцьку. На яскравий захід зібралися вчителі Центру, учні, батьки, представники громадськості та ЗМІ.

Із вітальним словом до вихованців звернувся директор – священник Андрій Ротченков. Він передав вітання та благословення єпископа Михаїла, розповів про святителя Миколая Чудотворця та закликав дітей бути добрими Божими дітьми, гідними заступництва Святого, уважно сприймаючи Господнє слово. Привітав присутніх також Сергій Годлевський, представник народного депутата України Бориса Загреви, який виступив меценатом свята.

У тому, що подарунки бажані й довгоочікувані не лише для найменших, а й для страшних вихованців, – глядачі пересвідчилися, оглядаючи виставу та слухаючи чудові піснеспіви та вірші. Зал неодноразово вибухав оплесками, а деякі матері витирали сльози радості, споглядаючи, як стараються їх діти.

Настрій свята засвідчив, що вдячність відчували всі його учасники: діти дякували святому Миколаєві, батьки – організаторам. Особлива батьківська подяка безумовно належала керівниці хору Тетяні Толочко та постановниці вистави Ларисі Зеленовій, завідувачці театральної студії Центру.

***

19 грудня старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкорований із благословення єпископа Михаїла освятив каплицю у Волинській обласній дитячій лікарні на честь святителя Миколая Чудотворця. Після Богослужіння священник привітав керівництво, медперсонал і пацієнтів зі святом. Він зазначив, що лікарняна каплиця, де Господь вислуховуватиме молитви про успішну працю чи зцілення від хвороб, є найкращим подарунком святого всім присутнім.

Того ж дня отець Олександр освятив і офтальмологічне відділення дитячої лікарні, яке вважають одним із найкращих у Західній Україні.

***

Того ж дня роздавало подарунки й Волинське крайове братство святого апостола Андрія Первозваного (Луцьке Хрестовоздвиженське). Його голова Андрій Боднарчук повідомив, що в день свята за сприяння братства подарунки одержали діти всіх парафій Маневецького благочиння, маленькі віряни сіл Жидичин і Дерно Ківерцівського району та села Струмівка Луцького району. Братчики сподіваються, що принесли дітям радість і віру в те, що св. Миколай завжди обдаровує дарами добрих дітей, які живуть за Словом Божим.

Молитва по розстріляних

У с. Клубочин Ківерцівського р-ну (Цуманське благочиння) вшанували його мешканців, розстріляних 1942 року. Тоді фашисти знищили всіх 137 клубочинців, не пошкодували ні жінок, ні дітей.

Священник Петро Герасимук, настоятель храму св. Івана Богослова, що в сусідньому с. Сильне, відправив панахиду на місці розстрілу, перед пам'ятним хрестом. До поминального Богослужіння долучилися представники районної вла-

ЧЕРНЕЦТВО

СЕНС ЖИТТЯ – ЛЮБОВ ДО БОГА

«Хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе, і візьме хрест свій, і за Мною йде!» (Мк. 8, 34)

З ранніх часів Християнства знаходили ці святі слова відгук у багатьох спраглих серцях і спонукали подвижника кидати все і йти в пустині та монастирі й заради великої любові до Христа проводити аскетичне життя, і ставали вони «земними ангелами, справа яких є милість, мир і жертва хваління» (Нил Сорський).

Виснажуючи свої тіла вони все більше підносилися до небесного і проливали щирі, слізні молитви за Церкву, Батьківщину, живих і померлих. І по їх молитвах Бог милує цей світ. Милує Бог і нашу багатостраждальну неньку – Україну. Потихеньку постають храми малі і величні, де служба лине знайома з матусиною колісковою, українською мовою, і, наче запашні пахощі, підноситься до Престолу Всевишнього.

У старовинному місті Володимирі-Волинському, в самому центрі, заховавшись за розлогі верби, стоїть величний кафедральний собор Різдва Христового і маленький жіночий монастир.

Комплекс збудований ще 1755 року. Собор з 1992 року стає українським і з самого заснування незалежної української держави тут підносяться молитви за її утвердження. Налагоджене і величне щоденне Богослужіння, створено два хори, а тепер ще й утверджується монастир, якому вже три роки. Велика двоповерхова будівля ще потребує реставрації, але частина приміщень вже відремонтована. Є затишні келії з куполоподібними склепіннями, простора світла трапезна і чудовий іконостас. Тут моляться монахині, священники служать акафісти, люди підносять свої тривоги й подяки і всі разом звертаємося до Бога про рідну неньку-Україну.

РОЗДУМИ

ВІРЮ! НАДЮСЬ! МОЛЮСЬ!

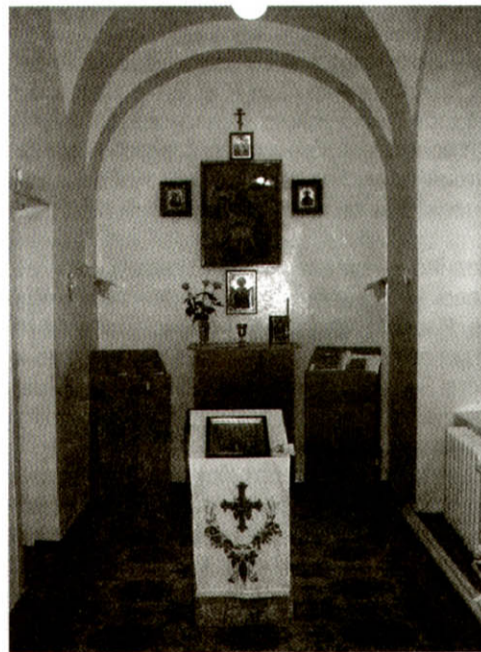
«Чому нарікає людина жива? Нехай нарікає кожен на гріхи свої. Випробуймо й дослідимо дороги свої і напевнімося до Господа». Ось відповідь Святого Письма на нарікання українців на адресу керівництва нашої країни. Влада в Україні – відображення кожного українця зокрема, «дзеркало», в якому ми повинні побачити себе.

Після подій Майдану, ми одразу ж забули, Кому найперше повинні дякувати за ту Любов, що сколихнула всю Україну. Ми забули про Бога, і почали ділити Славу, яка належить Господу.

Згадаймо тих, хто зі словами «Бог і Україна» вмирав під Крутами, тих, хто в нагороду за боротьбу отримав смерть, а ми, як старозаповітні євреї, отримавши від Господа волю, готові були одразу ж обернути її на особисту вигоду. І у цьому винні усі ми: від рядового учасника цих подій до Президента! Святий апостол Павло в Посланні до Галатів пише: «Коли, бо хто думає, що він ось, бувши ніщо, сам себе той обманює». Ось ми і обманули себе, бо

Чернече життя – доля небагатьох обраних, які мають покликання, тобто непереборне внутрішнє прагнення до чернецтва, щоб цілковито присвятити себе служінню Богу.

Якщо Ваша душа прагне до чернецтва і любові Божої, а Ви ще вагаєтесь, або сенс Вашого життя не знайдений, завітайте в нашу обитель хто як гість, а хто, можливо, насельницею, поживіть і знайдете мир душам Вашим. У монастирях є місце людям і різного віку, і різного покликання. Хтось, побувавши у нас, знайде собі розраду і поїде, а для когось монастир Різдва Христового може стати тим оазисом спасіння серед бурхливого світу і допомогти через піст, молитву, посильну працю і любов досягнути

омріяного кожним християнином Царства Небесного, і безконечно насолоджуватись Славою Божою!

**Монахиня Марія (Ігнатенко),
настоятелька монастиря**

ди, серед яких – голова райради Богдан Семенович та перший заступник голови райдержадміністрації Володимир Жгутов.

Звертаючись до присутніх із повчальним словом, отець Петро зазначив, що подібні трагедії стаються через брак любові серед людей. «Свого часу Каїн, зажадавши благословення Авеля, убив свого брата. Так нерідко стається й нині. – підкреслив священник. – Тому згадуючи трагедію, яка сталася в цьому селі, – маємо виховувати в собі любов до ближнього».

Наступного року там, де відбулася кривава трагедія, парафія св. Івана Богослова та місцева громадськість планують розпочати будівництво каплиці, в якій віряни молитимуться за упокій невинно полеглих, – повідомив священник.

У Цумані піклуються про дітей-інвалідів

Парафія святого Івана Хрестителя в Цумані неформально вшанувала дітей-інвалідів. Благодійний фонд «Особлива дитина», який діє при церкві, спільно з місцевою загальноосвітньою школою організував концерт її учнів для дітей із фізичними вадами та подарунки для них.

Наступного дня, в неділю, цуманський благочинний протоієрей Тарас Манелюк після Божественної Літургії відправив спеціальний молебень за цих дітей. Звертаючись до вірян із повчальним словом, священник наголосив, що християнське милосердя має допомогти інвалідам відчути себе рівними серед людей, що необтяжені тілесними вадами.

Планується, що подібний благодійний захід фонд «Особлива дитина» проведитиме й з нагоди інших свят, зокрема, – на Різдво Христове.

Угода про співпрацю Церкви й Луцького інституту розвитку людини

Угоду про співпрацю підписали єпископ Михаїл та ректор Луцького інституту розвитку людини Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» Роман Карпюк. Церква й навчальний заклад офіційно задекларували бажання взаємодіяти на ниві духовної освіти та християнського виховання.

У заході, який відбувся в одній із аудиторій інституту, взяли участь священнослужителі кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку, викладачі й студенти.

У вступному слові ректор Роман Карпюк висловив задоволення тим, що Київський Патріархат духовно опікуватиметься його навчальним закладом. Єпископ Михаїл, вітаючи присутніх із започаткуванням доброї справи, зазначив: правдива наука ніколи не суперечить Слову Божому. «Здобувачи ґрунтовні знання в будь-якій галузі науки, не можна занедбувати здобуття науки Божої, адже без неї, без духовного зростання людина втрачає розуміння свого буття й усвідомлення свого призначення», – наголосив владица.

Насамкінець преосвященний із духовенством відправив молебень на закликання помочі Святого Духа на початок доброго діла та окропив присутніх свяченою водою.

Протоієрей Михайло БУЧАК

(Продовження на 4 стор.)

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

Запитання

Прочитав у вашій газеті, що іподиякона висвятили на диякона. Хто такий іподиякон, які в Церкві взагалі є чини і які їхні обов'язки?

Відповідає

ієромонах Марк (Левків)

У Церкві Христовій від самих її початків є три священні сани: диякон, пресвітер (священик, ієрей) та єпископ (архієрей). Усім їм для служіння подається благодать священства, але різною мірою: меншою – диякону, більшою – священникові, ще більшою – єпископу, відповідно до їхнього служіння в Церкві. Єпископи звершують усі 7 таїнств й усі церковні служби. Священики з благословення єпископа звершують усі таїнства й служби, крім таїнства Священства і ще деяких священнодій, властивих тільки єпископському сану. Диякони ж допомагають єпископу чи священнику при Богослужінні й здійсненні таїнств, але самі здійснювати їх не можуть.

Ця триступенева ієрархія священної спадковості через рукоположення передається в

Православній Церкві безперервно з першого століття, від часів апостолів, і до цього дня.

Майже всі вчителі та отці Церкви говорять про необхідність і важливість для неї ієрархії, про місію й висоту покликання священства Церкви Христової. Наприклад, Ігнатій Богоносець (II ст.) пише: «Нічого не робить без єпископа і пресвітерів». Він стверджує, що без ієрархії немає Церкви, а вказуючи на висоту служіння єпископського, говорить, що якщо хтось щось робить усупереч волі єпископа, той служить дияволу (Послання до смирнян 9:1). Постійним нагадуванням цього для вірних і єпископа служить орлець – круглий килимок, на який під час Богослужіння стає єпископ. На орлецьві зображується орел. Це символ того, що як орел літає на висотах, так і єпископ повинен бути на висоті свого служіння.

Сьогодні ми чуємо багато різних титулів священнослужителів, і складається враження, що Церква відійшла від триступеневого священства і впровадила нові чини. Насправді ж ці титули застосовуються для позначення особливостей служіння, властивих

дияконському, пресвітерському чи єпископському санові, й несуть у собі переважно інформаційний зміст.

Старший диякон при Патріархові зветься архидияконом. Також архидияконом зветься й старший ієродиякон – диякон-монах. Старший диякон при єпископі називається протодияконом.

Подібно й священники: протоієрей – старший священник (протопресвітер – старший священник патріаршого собору), ієромонах – священник-монах, ігумен – священник-монах, намісник монастиря; архимандрит – священник-монах, керівник лаври (групи монастирів); благочинний – священник, який виконує адміністративні доручення єпископа в одному або кількох районах.

Теж саме і серед єпископського чину. Патріарх – найстарший єпископ, що опікується Церквою усієї країни. Митрополит, архієпископ або власне єпископ керує Церквою в певних регіонах (область, район). Вікарій – єпископ, який допомагає керуванню архієрею. Іменуються вони за назвами країн, місцевості, регіону. Незважаючи на

титули, єпископи рівні за своєю суттю, хоча у зв'язку зі своїм статусом можуть мати більш повноваження чи вагомий вплив. Так само й серед священників і дияконів.

Крім священнослужителів, у Церкві є церковнослужителі, котрі призначаються на свою посаду не через таїнство, а з благословення архієрея. Це іподиякони, псаломники (чтеці, дяки), регенти хору, співці, паламарі тощо. Іподиякони беруть участь в архієрейському служінні. Вони облачають архієрея у священні ризи, подають необхідні речі під час Богослужіння і т.п. Найбільш гідні з них поставляються Церквою на дияконське служіння. Псаломники мають за обов'язок у часі Богослужіння читати молитви, псалми, слідкувати за виконанням служб згідно з уставом Церкви. Паламарі відповідають за чистоту храму, запалюють свічки й лампадки, готують кадило тощо. Усі церковнослужителі є мирянами й покликані Церквою для допомоги священнослужителям у забезпеченні необхідних потреб при підготовці й проведенні відправ.

БУДЬМО ПИЛЬНІ!

ЗІРКОВА ХВОРОБА, АБО КОМЕРЦІЯ ГАДАННЯ

Теми про астрологію все частіше заповнюють сторінки наших видань. Всілякого виду гороскопи стали чи не найчитабельнішими матеріалами. Хтось цікавиться, як йому поводитись того чи іншого тижня, хтось шукає свого коханого, а когось просто приваблюють ці таємничі космічні сили. Зараз законодавчо справа астрологів не заборонена, як і близька до неї – справа ворожіння. По селах ще й досі живуть бабки, які зцілюють, варять чар-зілля, просто передбачають. І через те, що часто по їх допомогу звертаються люди, таких «фахівців» усе більше.

Гороскопи налаштовують людину на певний лад. Хтось дорікне: це ж нормально, коли людина, прочитавши, що зорі віщують небезпеку, буде обережною. Так. Але обережність надто теж не дуже корисна. Адже вона надає людині невпевненості і, тим більше, не завжди виправдана. Іноді людина могла б ще більше утвердитися, довести свою правоту, відзначитись в якихось благих ділах, а та обережність, яку пророкує їй гороскоп, стримує, і змушує іноді жити в якійсь боязні. Тоді ж, як надіємся на Бога, нічого не страшно. Хтось скаже, що коли гороскоп віщує добре, то людина більше спокійна, налаштована на краще, яке обов'язково здійсниться. Іноді так. Але гороскоп – річ не досконала, тим паче сьогоднішні газетні та журнальні гороскопи, які або витягають з інтернету, або складають самі журналісти, щоб на час виходу видання не здавалося відсталішим від інших. До того ж, «щасливий» гороскоп теж може нашкодити – іноді людині треба бути дійсно обачною, щоб не потрапити в халепу. Часом її треба застерегти, а не втішити брехливими передбаченнями. І тут знову – сила сатани.

Найвідоміші астрологи надають за рік до 1500 консультацій, до них долучається незрівнянна кількість листів. Росте число спеціалізованих лабораторій, а що зупинити прогрес неможливо, то інформатика, знай собі, пропонує споживачам програмні засоби, за допомогою яких кожен власник комп'ютера може намалювати свою астральну карту.

Лише приблизний підрахунок коштів, які обертаються у сфері світового астрологічного бізнесу, нараховує 400 мільйонів доларів США щороку. Біля 4 мільйонів чоловік принаймні два рази за рік звертаються до астрологів, ясновидців, сплалучуючи при цьому від 10 до 100 доларів США. У розвинутих країнах кількість професіоналів-гадальників сягає 10 і більше тисяч. У Франції їх більше 10 тисяч, якщо брати до уваги інформацію з декларацій про доходи. Насправді ж їх понад 30 тисяч, з яких 20 тисяч заробляють цією справою підпільно, не сплачуючи жодних податків.

Класична астрологія базується на тому принципі, що в момент, коли людина з'являється на світ, зорі перебувають в певній позиції щодо Землі. Така «фізіономія» небес у момент народження безпосередньо пов'язана з індивідуальністю новонародженого. Щоб з'ясувати цей зв'язок, потрібно намалювати астральну карту, що астролог може зробити, лише знаючи місце, дату, і якщо можливо, час народження «замовника».

Десять зірок астрологи беруть до уваги, коли складають астральну карту: Сонце, Місяць і вісім планет (Юпітер, Венера, Марс, Меркурій, Уран, Сатурн, Плутон, Нептун). Рух Землі, поєднаний з переміщеннями кожної планети, проходить мільярди конфігурацій, хоча положення неба в момент народження є унікальне, що повинні враховувати астрологи, аби зрозуміти мову зірок.

Церква і астрологія

У Біблії погляд на Всесвіт радикально змінюється: Земля посідає місце в центрі Всесвіту. Зорі позбавлені будь-яких імен, вони є простими світилами, призначення яких – освітлювати Землю і нагадувати людям про біг часу. Світочі не-

бесні не наділені ніякою божественною природою, а самі є творінням Господа Бога для служби людям, як і весь тварний світ.

«Бог створив небо і землю», – стверджує Біблія вже з перших сторінок Книги Буття. Тому тільки Творець гідний поклоніння. І якщо зорі світять, то це Бог наділив їх такою властивістю, а якщо вони й втручаються в життя Його народу – то на це також є воля Божа. Зорі – це не боги, як у старих вавилонських текстах, а Господні слуги.

В Ізраїлі ворожба була заборонена, а за практику астрологічну суворо карали. Той, хто хотів дізнатися про своє майбутнє, міг звернутися тільки до єрусалимського храму. Тут це питання адресувалося до самого Господа Бога через посередництво священника. Існував ще один «законний» шлях пізнання свого майбутнього – звернутися до пророка.

Боротьба проти астрології тривала дуже довго. Особливо виступили святий Василій і святий Августин. Для Августина астрологія є водночас ерессю і богохульством, оскільки відповідальність за людську гріховність вона покладає на Бога: «Астрологи вважають, що на небі існує невідворотна причина, яка зумовлює нашу гріховність: саме Венера, Сатурн або Марс схиляють нас до тих чи до тих дій, – переклавши ту відповідальність на того, хто створив небо й зорі і хто через посередництво колообігу зір керує всім». В іншому місці Августин додає: «А що астрологи дають точні відповіді, то роблять вони при допомозі злих духів, які прагнуть навіть і підтримати в людському розумі хибну точку зору щодо астральної фатальності; саме при допомозі злих духів, а не гороскопів, складених і перевірених за правилами неіснуючого мистецтва».

Невдовзі проти астрології постає чітка церковна доктрина: якщо гороскопи віщують правду, то їх створив сатана. Собор у Толедо 447 року врочисто проголошує: «Якщо хто-

небудь думає, що може вірити в астрологію, хай же він буде відлучений від Церкви».

Інтерес до астрології зростає у XII ст., особливо у Франції. Однак не всі вчені вірили цій науці. Досить поміркованим був Фома (Тома) Аквінський. Гороскопам присвятив дві праці: «Про долю» і «Про астрологічні судження». В останній святій відзначає: «Якщо людина зважає на мову зірок у питаннях, які стосуються, наприклад, можливості негоди, захворювання, долі майбутнього врожаю та інших речей, які залежать від пізнаваних природних причин, – в такому разі нема жодного гріха, оскільки всі люди зобов'язані враховувати волю неба... З іншого боку дуже важливо утримуватися від думки, що воля людини залежна від астральної необхідності, адже, якби то була правда, не розумно було б уважати людські вчинки добрими або злими, похвальними або такими, що заслуговують на покарання... Тому звертання саме з цієї причини до гороскопу є великим гріхом».

То ж чи варто довіряти гороскопам? Проаналізуємо життя близнюків. Щодо астрологічних даних у них дуже багато спільного. Якщо брати до уваги гороскоп характерів людей, то для всіх близнюків підходимо один і той же. Але, гадаю, багато з нас, які знайомі з близнюками, могли переконатися, що за поведінкою і навіть, певною мірою, за світоглядом, вони багато чим відрізняються. Навіть у дитинстві, хоча батьки часто одягають їх однаково і купують їм однакові подарунки, аби уникнути конфліктів між дітьми.

Скажете, але доля близнюків не може бути однаковою, бо все-таки народилися вони неодноразом. Так, на Землі проживає більше 5 мільярдів людей. І, як не дивно, точнісінько однакових ніхто ніколи не зустрічав. Схожих – зовнішністю, характером – людей дуже багато. Але не однакових, хоча народилися багато з них під одною зіркою. Мабуть, ми можемо припустити, що в один момент на Землі народжується кілька дітей, так само, як і в один момент помирають кілька чоловік. Але чи чули Ви, щоб хтось прожив ідентичну долю і мав ідентичну із кимось смерть?

Якщо припустити, що зорі впливають на людину, то вона підневільна – не може сама думати, приймати рішення і діяти. Та подібна думка алогічна, бо тоді зорі постають вище від Бога. Але ж повторюся, Бог сотворив зорі, а не навпаки. І дав людині право вибору, як діяти. Не дивимось же ми на зірки, чи йти нам на роботу, чи сідати за стіл. Ми протягом тижня живемо за одним розкладом, але розташування на небі зір змінюється. Якщо зорі впливають на нас, то й кожен день повинен бути абсолютно інакшим. І зрештою, якщо зорі керують людьми, то виходить, що буцімто Суд Божий після Другого Пришестя Христа недоцільний, і допомоги від Бога чекати марно. Але ж це далеко не так. Бо відчуваємо в молитвах допомогу Господню.

Передбачити щось особливе не беруться навіть найіменитіші астрологи. Згадаймо хоча б президентські вибори між Леонідом Кучмою і Петром Симоненком, коли Павло Глоба поклав у конверт аркуш із указаним прізвищем переможця. І розголосили напис лише після перемоги Кучми. Упевнений у собі астролог мав би ще до виборів назвати Кучму, адже тоді не треба було бути великим політиком, аби вгадати переможця. Не збулось пророцтво Глоби, що наприкінці 90-х років знову настане вік політичної кар'єри Горбачова.

Отже, якби людям необхідно було знати годину своєї смерті, час кінця світу – вони б знали. Тому той, хто читає гороскопи, відкриває шлях до своєї душі злим силам.

НОВИНИ

Підписання угоди підготував старший капелан епархії протоієрей Олександр Безкоровайний. У рамках домовленості Церква призначить для інституту священника (капелана), який безпосередньо звершуватиме служіння згідно з православними традиціями.

Капеланське служіння поширюється на Маневиччині

Маневичький благочинний священник Михайло Мельничук освятив відремонтоване та переобладнане хірургічне відділення центральної районної лікарні. Він відправив водосвятний молебень, чин освячення ікони великомученика Пантелеймона Цілителя, яка перебуватиме у відділенні, та окропив свяченою водою все приміщення. До молитви долучилися керівництво лікарні, медичний персонал відділення та всі його пацієнти. Священик сказав проповідь про життя св. Пантелеймона й побажав лікарям бути добрим інструментом у руках Божого милосердя.

Маневичькі священники мають намір активізувати капеланське служіння в медичних та навчальних закладах району, – повідомив отець благочинний. Уже нині регулярно проводяться духовні бесіди з учнями Маневичького професійного ліцею, а незабаром почнеться облаштування каплиці в районній лікарні.

Капелани обмінюються досвідом

Старший капелан епархії протоієрей Олександр Безкоровайний та капелан Волинського інституту імені В'ячеслава Липинського МАУП протоієрей Віктор Михалевич зустрілися з делегацією Ви-

щої школи імені Богдана Янського в Холмі (Польща). Її запросив до Луцька інститут Липинського.

Мета зустрічі – обмін досвідом капеланського служіння. У складі польської делегації були Євгеніуш Вілковський, декан школи, Ян Сілух, адміністратор, ксьондз Тадеуш Кавала, декан Холмської, ксьондз Анжей Кондрасюк, капелан школи, викладачки Станіслава Добровольська та Елжбета Реклайтіс.

Насамкінець учасники зустрічі екскурсією оглянули кафедральний собор Святої Трійці.

Друге народження – в молитві обителі

Під склепіннями Жидичинського монастиря вперше пролунав новий акафіст до Богородиці Холмської. Славнозвісний чудотворний образ не раз перебував у цій обителі, а Холмський єпископ Яків Суша, який одночасно був архимандритом Жидичинським (XVII ст.), у книзі «Фенікс», розповів і про сімсот див, що сталися поблизу монастиря і з ним особисто.

Братія молилася, використовуючи рідковживаний почайський наспів. Насамкінець намісник монастиря ієромонах Марк (Левків) звернувся до населеників святої обителі та мирян із проповіддю, подякував присутньому авторові нового акафіста письменникові Брату Віктору за працю на Божому винограднику.

У Нововолинську дбають про відродження духовності

Нововолинський благочинний протоієрей Степан Фультмес освятив місцевий електромеханічний технікум.

КРИК ДУШІ

СМІТНИК НА КЛАДОВИЩІ

1995 року популярна тоді «Народна трибуна» надрукувала оцей мій допис. Днями знову довелося побувати на описаному місці. На жаль, тема кореспонденції десятилітньої давнини і досі на часі...

Давно чув про старий цвинтар по вулиці Франка в Луцьку. Старі люди кажуть – «могилки на Яровиці», та все не траплялося зайти. Якось же випадком був у тій місцині, і ходив я тим невеличким гробовищем, і, приголомшений, довго не міг отямитись.

Власне, цвинтаря нема. Є посадка, загіджена купами покидьків, усіяної ламані, різним непотрібом. Є – то тут то там – мізерні горбочки землі: з-під сміття проростає барвінок, під сміттям лежить хрещений люд. Деякі могили розрито... і ями

поховальні хтось перетворив на вигрібні: всюди бридь і сморід.

Під ногами – оцупки замшілих дерев'яних хрестів. Шматки бетонних розп'ять. Уламки пам'ятників. Кілька надгробків зрушено, і вони лежать, безпомічні, мов повалена совість. На інших же можна прочитати прізвища покійників і роки поховань. Овва, тут хоронили ще наприкінці сорокових!

Чия злочинна рука знищила це кладовище? І хто, байдужий до смерті, – чужої і, зрештою, до своєї – перетворив гробки на смітницю? І де рідня, одновірці небіжчиків?

ПРОСВІТА

«ВІТАЮТЬ ТЕБЕ ВСІ, ЯКІ ЗО МНОЮ»

Вони увійшли до каплиці і зняковіло зупинилися. Дитячко, яке принесли «до хресту», мирно поспувало носиком: спало. Куми ж і батьки хрещеника, люди зовсім молоді, переминалися, не знаючи на яку ступити. Панотець зрозумів становище і першим привітався до них: «Христос воскрес!» «Воістину воскрес!» – трохи здивовано відповіли ті.

То вже було більш як місяць після Пасхи, і Великодній привіт забувся, здавалося, до наступного року. Звісно, вони знали, що такими словами вітаються у Світлий тиждень. А як в інші дні? Часом навіть старші люди, зустрівшись у храмі чи на церковному подвір'ї, віддають на добридень, наче на вулиці.

Тож наша мова – про християнські вітання.

Гортаючи сторінки апостольських послань, складаємо враження про те, як віталися перші послідовники Спасителя: «Яків, слуга Бога й Господа Ісуса Христа, дванадцятьом поколінням, що в розсіянні, привіт!»; «Павло, з волі Божої апостол Христа Ісуса... Тимофієві, любому синові: благодать, милосердя і мир від Бога Отця і Христа Ісуса»; «Юда (інший Юда, не зрадник – В. Г.), слуга Ісуса Христа, брат Якова, покликаним, любим у Бозі Отці і збереженим Ісусові Христові: хай милосердя, мир і любов примножаться!».

На письмі такі розлогі привітання були у звичай тієї доби. В усному ж спілкуванні християни перших поколінь здоровалися по-грецькому: «Хере!» – тобто «Радійте», або ж по-римському: «Вале!» – цебто

Відомий луцький краєзнавець Вальдемар П'ясецький розповів історію цього цвинтаря. У 1860-х роках кілька фортів (замкнених укріплень) навколо Луцька, що вже відслужили своє, було віддано під православні кладовища. Ці ж форти, своєю чергою, було зведено на стародавніх курганах, правдоподібно – на місцях погребінь. Так виникли могилки, що про них мова, і належали вони церкві на Черничах або ж, згодом, Свято-Троїцькому соборові. У другій половині 1940-х, коли стали ховати на кладовищі по Рівненській, гробки по вулиці Франка закрили. Згодом цвинтар запустів, його понижили хулігани, засмітили навколишні мешканці...

З цієї ситуації є два виходи. Навести елементарний порядок на погребіщі, обнести парканом, доглядати за вцілілими похованнями. Або ж – перенести на міський цвинтар у Гаразджу за відповідною цьому процедурою: зі священниками, санітарною службою тощо. Адже закриття і знесення старих кладовищ неминуче: за тисячі літ наша древня земля буквально перетворилася на некрополь. Сотні поколінь наших пращурів удобрили своїми тлінними останками ґрунт, що на ньому сіються пшеничні лани, зводяться споруди: у нашому місті це, наприклад, Хрестовоздвиженський храм, монастир шаріток...

Культура мертвих, культура поховань – то культура живих. Ми хочемо, щоб наші нащадки повелися з нашими кістками людськи? Поводьмося так із кістками предків.

А поки що – смітник на кладовищі... Тільки на кладовищі?

Віктор ГРЕБЕНЮК

На запрошення директора Михайла Пахна та викладацького складу благочинний освятив усі приміщення та виголосив повчальне слово, в якому заклик викладачів сприяти утвердженню християнської моралі серед студентства.

Розповідаючи епархіяльній прес-службі про цю подію, отець Степан також висловив задоволення активізацією співпраці Київського Патріархату й нововолинської міської влади та громадськості. Священик вважає, що спільними зусиллями Церква й держава здатні зробити багато добрих справ.

Також відбулася зустріч благочинного (він ще й співголова громадської організації «Комітет з питань відродження духовності») з начальником управління освіти Нововолинської міськради Олександром Моренком, директорами загальноосвітніх шкіл, завідувачами дитячих установ. Обговорювалися проблеми викладання християнської етики. Результатом зустрічі стало запровадження курсу християнської етики з 1 січня 2006 р. На сьогодні в кількох школах Нововолинська цей предмет уже викладається, але на благойних засадах. Начальник управління освіти пообіцяв, що з наступного року за викладання цього курсу визначать оплату.

Міцнішають у Нововолинську й добрі стосунки Церкви з різноманітними політичними партіями демократичного спрямування, повідомляє отець Степан Фультмес.

На Ківерцівщині буде Свято-Дмитрівський храм

З благословення єпископа Михайла благочинний Ківерцівського району протоієрей Олег Ткачусь із місцевими священнослужителями освятив місце та заклав наріжний камінь під будову храму святого великомученика Пантелеймона в с. Муравище. Про це повідомив прес-секретар благочиння священник Сергій Лівончук.

Після освячення, сказавши проповідь, благочинний подякував настоятелю громади священнику Олегові Дубенському, під керівництвом якого протягом семи років споруджується вже другий храм, за равне служіння Богам і розбудову Церкви Божої.

З побажанням швидкого завершення будівництва й міцності віри до присутніх звернувся благочинний кафедрального собору Святої Трійці в Луцьку протоієрей Володимир Подолець. Парафіяни та фундатор майбутнього храму Анатолій Билиця подякували духовенству за молитву й сприяння та пообіцяли прикласти максимум зусиль у будівництві церкви.

Будують церкву

Незабаром в селі Гать Луцького району постане храм святого великомученика Дмитрія Солунського. Камінь під нову святиню освятив луцький районний благочинний протоієрей Сергій Коць. Наразі на кошти жертводавців громада виготовляє проект під будівництво церкви. Вона має бути 3-купольною, заввишки 9 метрів. Одним із основних завдань парафіяни ставлять перед собою й облаштування цілющих джерел,

розташованих на околиці села, повідомив настоятель громади священник Роман Войнарович.

Підготував прот. Віталій СОБКО та Андрій ГНАТЮК.
Фото автора та Данила ЗІНКЕВИЧА

Віктор ГРЕБЕНЮК

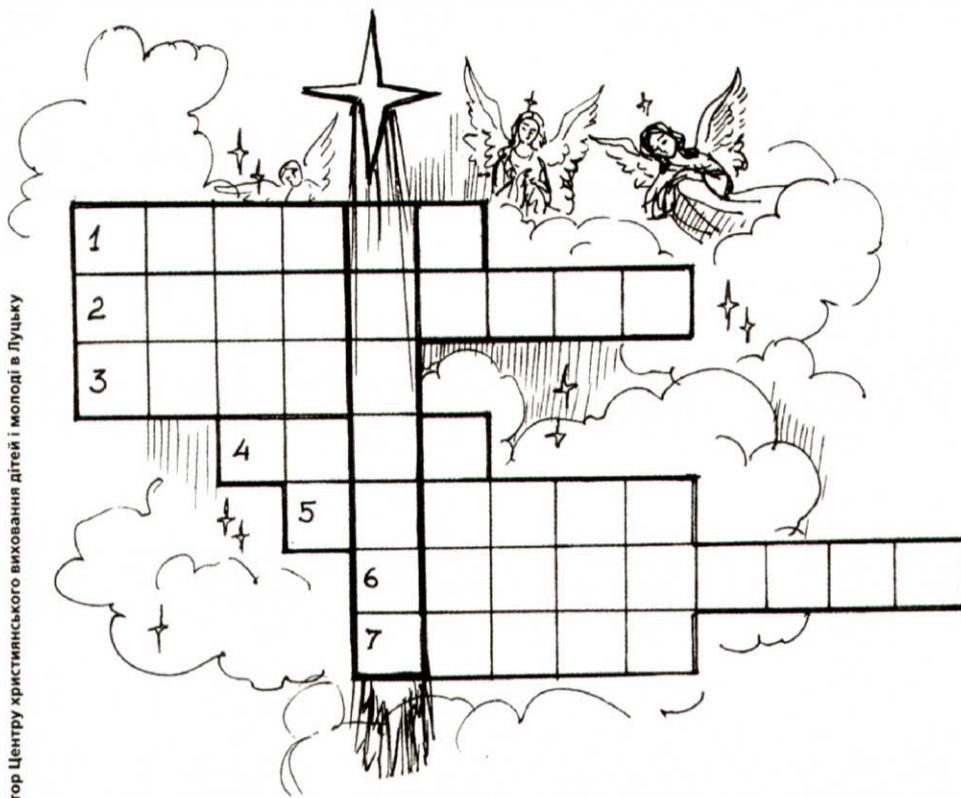
ВИРІЗАНКА

Склади папір удвоє.
Обведи силует ангелика
і виріжи його.
Якщо вмієш –
намалюй фломастером
обличчя ангелика.
Такі вирізанки разом
із сніжинками
прикріплюють на вікно.

Сторінку підготував священик Андрій РОТЧЕНКОВ, директор Центрального християнського виховання дітей і молоді в Луцьку

КРОСВОРД

Повписуй відповіді на питання й прочитаєш слово в промені зірки.

1. Як називається свято народження Ісуса Христа!
2. Що означає ім'я Ісус?
3. Кого першого сповістив ангел, що Діва Марія народить Ісуса Христа?
4. Де було покладено народжене Немовлятко Ісус?
5. Як називається народна вистава про Різдво Христове?
6. У якій книзі найдетальніше описується народження Ісуса Христа?
7. Що означає ім'я Христос?

ПІДБЕРИ СЛОВА

НЕ ТІ ЛИЖІ

У велика радість. Нарешті привіз йому з міста . схопив їх – і відразу на . Ну, тепер вже, вирішив він, кататимуся весь день.

Але не минуло й години, як повернувся до . Засмучений, ледве не плаче.

– Чого це ти так швидко? – запитав .
– Ви ж мені не ті купили, – схлипнув .
– Чому не ті?

– Мені треба такі, – каже , – щоб обидві їхали прямо. А ці... роз'їжджаються в різні боки.

посміхнувся.

– У своїх негараздах не можна звинувачувати когось або щось. Ти пам'ятаєш біблійну оповідь про те, як Адам згрішив проти Бога, а звинуватив у цьому Єву, яка, в свою чергу, звинуватила змія?

– Еге ж, пам'ятаю, – сказав .

– Отож, якщо бажаємо ставати кращими, виправляти свої помилки та прогріхи – то мусимо звинувачувати лише себе, – підбадьорив сина.

КАЗКА

ВІФЛЕЄМСЬКА
ЗІРКА

Було це дуже давно. Тоді ще, як Бог сотворив небо і землю. Першого дня Бог сказав «Нехай буде світло!», а потім розсипав по небу щедрою рукою мільйони зірок – усі зірки, крім однієї, зовсім маленької.

Жаль стало маленькій зірочці, що Бог не дозволив їй на небі світити, як усім іншим зіркам, і вона почала гірко плакати. Почув це Бог і сказав:

– Я ще не маю для тебе місця, маленька зіронько. Тобі ще треба трішки підрости.

Багато літ пройшло від того часу. Тоді одного дня Бог сказав:

– Мені треба три мільйони зірок, щоб освітити Моїм дітям дорогу до обіцяної землі. Хто хоче мені допомогти? «Тепер прийшов мій час», – подумала маленька зірка.

– Я хочу! – сказала вона тихо, але переконливо. Та Всемогутній Бог відповів їй:

– Твій час ще не прийшов. Ти мусиш бути яснішою, більшою, тоді Я тебе покличу!

І знову літа проходили. Зірка росла. «Коли ж прийде мій час?» – питала вона себе щоразу.

Ночами, коли хмари закривали інші зорі й вони не могли світити на землю, мала зірка крадькома вискакувала з-під хмарки й світила тим, що загубили дорогу додому. Та тільки вона встигала вискочити, як добрий Бог зауважив:

– Почекай, будь терпелива, маленька зірко. Прийде час, коли ти світитимеш ясніше й краще, ніж усі інші зорі.

– Скільки гарних хвилин я втрачаю, – почала вона врешті нарікати. – Як би я хотіла своїм світлом надихнути поетів,

щоб вони писали багато гарних віршів. Так, як це роблять інші зорі.

А літа пролітали. Швидко, швидко. І нічого не змінювалося. Тільки маленька зірка росла й ставала більшою.

Аж одного дня Бог зовсім несподівано покликав до себе маленьку зірку й сказав їй:

– Твій час прийшов, маленька зірко!

Зірка затремтіла з радості.

– Цікаво, що я буду робити? І, не чекаючи довше, вилетіла на самісінький схід неба.

– А тепер світи, маленька зірко! Світи!

І вона засвітила. Та ще й як! Не довго вона світила, коли побачила, як троє мудреців зі Сходу дивляться на неї й радісно та щасливо усміхаються. І, як не дивно, маленька зірка відчула, що вона їм мусить показати дорогу. Мусить їх кудись завести.

«Але куди?» – питала вона себе. – «Побачимо!» – і з утіхи скоро полетіла вперед.

Зірка летіла й розглядалася. Аж завважила, що прямує в мале село. І чим ближче до нього підходила, тим ясніше світила. А як дійшла до самого кінця, то тисячею діамантів зяянула й багатим сяйвом розсипала золотисті промені на хатки та городи. Коли раптом стала над бідною стайнею, побачила трьох мудреців зі Сходу. Вони злазили з верблюдів і поспішали до стайні.

– Хто там? Кого вони там шукають?

– Мій Син там. Син Мій улюблений! – почула вона голос Всевишнього з неба.

І тоді маленька зірка, що вже була великою й яснішою, ніж усі інші зорі, що досі світили, відчула величезну радість і спокій.

Вона знала, що невдовзі Бог забере її, бо вона своє завдання виконала. Вона сповістила людям, що народився Син Божий, Ісус Христос. Вона показала дорогу до Нього трьом царям зі Сходу. Вона тепер дуже й дуже щаслива і не думає про те, що мусить відходити. А люди дали їй ім'я Віфлеємська.

ЧАС «ІКС» НАБЛИЖАЄТЬСЯ?

З опитування лучан на вулиці:

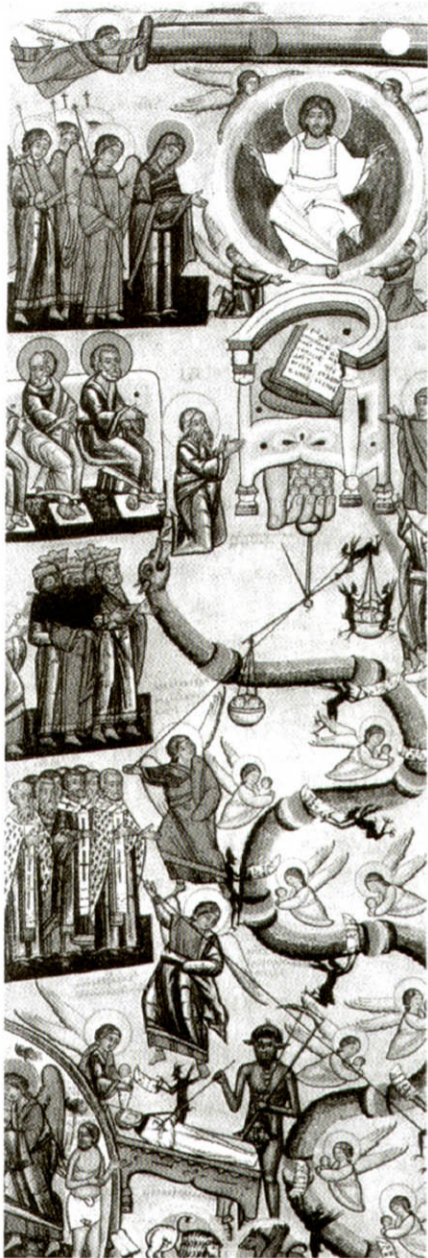
– Ви вірите в те, що настане Страшний Суд?

– Вірю. Це вже останні часи настали.

– Багато було думок, багато писали «кінець світу». Я, коли була маленька, то в це вірила, а зараз не вірю.

– Не знаю, може, хтось у цьому зацікавлений, щоб люди вірили в це.

– Кінець світу ніхто не зможе спрогнозувати. Які б люди не були, вони не зможуть передбачити це.

Ікона «Страшний Суд» із с. Пашова (Надсяння, Польща) XVI ст.

Катаклізмів і трагедій не бракує, щоб людство час від часу скрушно зітхало: це вже, певне, близький кінець світу. То в одній, то в іншій країні з'являються самозвані пророки, які встановлюють дату апокаліпсису. Деякі секти після ряду невдач (наприклад, Свідки Єгови 1975 року) відмовилися від цієї математично-інтуїтивної практики. Але тимчасове розчарування не притуплює бажання дізнатись – коли ж усе-таки наступить той загадковий Страшний Суд?

Біблія про це мовчить, лише подаючи ознаки кінця світу. Апостол Павло в Першому посланні до Солунян пише: «...день Господній так прийде, як злодій уночі. Бо коли говоримуть: „мир і безпека“, тоді несподівано прийде на них погибель...»

Так само відповідає апостол Петро: «Насамперед знайте, що в останні дні прийдуть зухвалі хулители, які чинитимуть за своїми похотями і казатимуть: „Де обітниця прищестя Його? Бо з того часу, як почали вмирати батьки, від початку творіння, все залишається так само“... Не зволікає Господь з виконанням обітниці, як деякі вважають те зволіканням; а довготерпить заради нас, не бажаючи, щоб хто загинув, а щоб усі прийшли до покаяння. Прийде ж день Господній прийде, як тать уночі, і тоді небеса з шумом перейдуть, а стихії, розпалившись, зруйнуються, земля і всі діла на ній згорять».

У Євангелії від Луки знаходимо такий опис останніх днів: «І будуть знамення на сонці, і місяці, і зірках, а на землі туга народів від раптового шуму морського і збурення. Люди вмиратимуть від страху і чекання біди, що йде на всесвіт, бо сили. І тоді побачать Сина Людського, Який гряде на хмарах з силою і славою великою».

«Чувайте, отже, не знаєте бо ні дня, ні години», – закликає людей Ісус Христос. Та нас не влаштовує постійне напруження нервів, ми хочемо знати вже, хоча якби таке повідомлення прозвучало, чи були б не готові прийняти його?

«Одкровення» Івана Богослова називають апокаліптичною книгою, що давала натхнення пензлю не одного відомого художника. Її мова незвичайна, символічна, тому навколо змісту «Одкровення» найбільше спекуляцій. Згадаймо

хоча б апокаліптичне трактування Чорнобильської трагедії: «Третій ангел затрубив, і впала з неба велика зірка, що палала подібно до світильника, і впала на третю частину рік і на джерела вод. Ім'я цієї зірки „полин“; і третя частина вод стала, як полин, і багато з людей померло від вод, тому що вони стали гіркі.» З цієї книги та з Послання апостолів довідуємося, що перед приходом Христа має ще світом панувати Антихрист. Хто ця особа з таємничим числом 666? Відомо, що цим неблагозвучним титулом християни нагороджували кожного нового тирана, починаючи від імператора Нерона і аж до Гітлера й Сталіна. Немає певності, що він ще не народився. Що ж до лякаючого поєднання шісток, то його зміст можна розшифрувати, знаючи біблійну символіку чисел. Зокрема:

12 – число вибраних, покликаних (12 апостолів, 12 колін Ізраїля);

4 – всесвіт (4 сторони світу);

144 – 12 x 12 (вибрані усі);

7 – універсальність (7 ангелів, 7 святих Таїнств);

7 x 77 – завжди (прощати завжди);

6 – буденність (6 днів праці), закритість до святого;

666 – суцільна гордість (людина, яка замкнута в собі, не відкрита до Бога, тобто антихрист).

Антихрист у своїй гордості посягне на звання богорівного. Христос про це застерігає через євангеліста Марка: «...бо багато хто прийде під іменем Моїм і говоритиме, що це Я; і багатьох спокують... Бо встануть лжепророки і дадуть знамення і чудеса, щоб спокусити, якщо можливо, і обраних».

Щодо чуд, то маємо їх досить у світі, так що й перестали дивуватись їм. На наших очах Україна стала незалежною, впав комуністичний режим, оновлюються старі ікони, зцілюються молитвою хворі. Але загляньмо у власну душу – чи відбувається навернення? Бог довготерпеливий, однак і справедливий, не спокушаймо Його терпіння, сподіваючись встигнути покаятися в останню хвилину.

Володимир СТУД

ОФІЦІОЗ

Священника Ярослава Ковальчука звільнено від обов'язків настоятеля храму св. Параскеви-П'ятниці в с. Дольськ Турійського благочиння, зараховано за штат із правом переходу в іншу епархію (указ № 137 від 8 грудня 2005 р.).

Протоієрея Віктора Пушка призначено капеланом Луцького педагогічного коледжу (указ №137-а від 16 грудня 2005 р.).

Священника Олега Куліша призначено настоятелем храму св. Микола в с. Лахвичі Любешівського благочиння (указ № 139 від 19 грудня 2005 р.).

Священника Олександра Вронського призначено настоятелем храму Різдва Пресвятої Богородиці в с. Гайове Ківерцівського благочиння (указ № 140 від 19 грудня 2005 р.).

Священника Василя Березного призначено настоятелем храму свв. Петра й Павла в с. Хопнів Ківерцівського благочиння (указ № 141 від 19 грудня 2005 р.).

Священника Ярослава Литвина призначено настоятелем храму св. Пантелеймона в с. Люблинець Ковельського районного благочиння (указ № 142 від 23 грудня 2005 р.).

ВІТАННЯ

Храмові свята:

церкви Різдва Христового, Собору Пресвятої Богородиці, Первомученика архидиякона Стефана, Святителя Василя Великого.

Ювілеї:

священнику Юрієві Устимчуку, любешівському благочинному, 1 січня – 25 років;

протоієрею Ярославів Мельничуку, іванічівському благочинному, 7 січня – 20 років священничого служіння;

священнику Володимирові Кущику, настоятелю храму в мч. Дмитрія Солунського в Ковелі, 7 січня – 5 років священничого служіння;

протоієрею Віталієві Собку, пресекретареві епархії, 19 січня – 10 років священничого служіння;

священнику Андрієві Добринському 20 січня – 10 років священничого служіння;

священнику Андрієві Манькуту, настоятелю храму Покрови Пресвятої Богородиці в с. Овадно Володимир-Волинського благочиння, 21 січня – 10 років священничого служіння;

ОГОЛОШЕННЯ

26 січня – паломництво до Миколаївського монастиря в Жидичині (Ківерцівський р-н). Зголошуватися до 25 січня. Виїзд о 18.30 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – о 21.00. Вартість поїздки 3 грн.

29 січня – паломництво до почаївських святинь: Почаївська лавра – лаврський скит – монаше кладовище – джерело праведної Анни. Зголошуватися до 28 січня. Виїзд о 6.30 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 22 грн.

11 лютого – паломництво до святинь Києва: Печерська лавра – Введенський монастир – Видубицький монастир – Іонівський монастир – Михайлівський Зо-

лотоверхий монастир – Володимирський собор (Патріарша Служба). Зголошуватися до 9 лютого. Виїзд 10 лютого о 23.00 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – 11 лютого о 23.30. Вартість поїздки 70 грн.

У всі поїздки необхідно мати з собою посуд для води і (за бажанням) одяг для занурення у воду. Докладніша інформація та реєстрація – за тел. (03322) 5-42-50.

Виконуємо реставрацію та розпис храмів, а також – реставрацію, позолоту, посріблення євхаристійних наборів: чаш, дискосів, лжиць і т. ін. Тел. (050) 660-53-19.

Свідоцтво про державну реєстрацію:

ВЛ №219 від 03.08.2004 р.

Віддруковано у МП «Зоря».

м. Луцьк, пр-т Волі, 2, тел.: 8 (03322) 46038

Наклад: 4500. Ціна договірна.

Зам. № 1068 від 30.12.2005 р.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

часопис Волинської епархії Київського Патріархату

Передплатний індекс: 91241

Засновник і видавець:

Управління Волинської епархії Української

Православної Церкви Київського Патріархату.

<http://www.pravoslavja.lutsk.ua>

Адреса редакції: 43025, м. Луцьк,

Градний узвіз, 1. Тел./факс: (0332) 722182

pres-služba@ukr.net

Головний редактор Андрій ГНАТЮК

Редакційна колегія:

Прот. Віталій СОБКО (заступник головного редактора), **свщ. Андрій РОТЧЕНКОВ** (редактор дитячої сторінки), **Ірина ДАЦЮК** (художній редактор), **Віктор ГРЕБЕНЮК** (літературний редактор), **Святослав КОНОНЕЦЬ** (верстка, ТЗОВ «ІНІЦІАЛ»), **Галина МЕЛЬНИК** (набір).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього є обов'язковим. Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях! Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку!